

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2023. március 5-én benyújtott kereset – UJ és társai kontra Bizottság

(T-120/23. sz. ügy)

(2023/C 134/31)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: UJ és másik 12 felperes (képviselő: M. Velardo ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2022. május 5-i azon határozatokat, amelyekkel a felpereseket nem vették fel az EPSO/AD/380/19-AD7 és EPSO AD/380/19-AD9 versenyvizsga tartaléklistájára;
- semmisítse meg a 2022. július 7-i határozatokat, amelyekkel elutasították az azon határozat felülvizsgálata iránti kérelmet, amellyel UJ, UL, UM és UU felpereseket nem vették fel az EPSO/AD/380/19-AD7 és EPSO AD/380/19-AD9 versenyvizsga tartaléklistájára;
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2022. november 5-i, az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) több mint négy hónapos hallgatását követően fiktíven született határozatait, amelyekkel az elutasította a felperesek által a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jogorvoslati kérelmet; és
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hét jogalpra hivatkoznak.

1. Első, az európai intézmények nyelvhasználati szabályaira irányadó jogszabályi rendelkezések megsértésére alapított jogalap. Az írásbeli és szóbeli vizsgának anyanyelvüktől eltérő nyelven (angolul és franciául) történő lefolytatása akadályozta kompetenciáik helyes értékelését, mert vizsgáik eredménye nyelvismeretük szintjétől is függött. Ezzel a személyzeti szabályzat 27. cikkét is megsértették.
2. Második, a pályázók közötti egyenlő bánásmód elvének megsértésére, a pályázók objektív értékelésének hiányára (Glantenay ítélezési gyakorlat) és a személyzeti szabályzat III. melléklete 5. cikke első és harmadik bekezdésének és megsértésére alapított jogalap. A felperesek közül néhányan ugyanis megismételték az írásbeli vizsgákat, amelyek nehézségi szintje jelentős csökkenést mutatott. A pályázók közötti, a vizsgák folyamán az assessment centerben végzett összehasonlítást megváltoztatták, mert a felvételi bizottság előzetesen nem vizsgálta meg a Talent Screenerben foglalt nyilatkozatok helytállóságát.
3. Harmadik, az indokolási kötelezettségnek és az eljárás felei egyenlősége ehhez kapcsolódó elvének (az Alapjogi Charta 47. cikke) a megsértésére alapított jogalap, mert a felpereseknek nem állt módjukban megismerni a versenyvizsgáról való kizárásuk teljes indokolását a kereset benyújtását megelőzően. Ez a fegyveregyenlőség elvének a megsértését is maga után vonta.
4. Negyedik, a személyzeti szabályzat III. melléklete 5. cikke ötödik és hatodik bekezdésének megsértésére alapított jogalap, amennyiben a felvételi bizottság által összeállított tartaléklista nem tartalmazott legalább kétszer annyi nevet, mint a betöltendő beosztások száma.

5. Ötödik, a versenyvizsga-felhívásnak, a személyzeti szabályzat III. melléklete 5. cikke első bekezdésének megsértésére és ebből következő nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalap, mivel az AD7-es versenyvizsgán értékelték a pályázók vezetői képességeit, jóllehet ez a szempont csak az AD9-es versenyvizsgának van fenntartva.
6. Hatodik, a Di Prospero kontra Bizottság ítélezési gyakorlatban foglalt elvek megsértésére, valamint a személyzeti szabályzat 27. cikkének és az egyenlőség elvének a megsértésére alapított jogalap, amennyiben a versenyfelhívás nem tette lehetővé az AD7 és AD9 versenyvizsgán egyaránt való részvételt, és néhány olyan pályázót, akik az AD9-re jelentkeztek, hivatalból az AD7-es listára helyeztek át.
7. Hetedik, a pályázók közötti egyenlőség elvének megsértésére és az értékelések objektivitásának hiányára alapított jogalap, a felvételi bizottság állandóságának hiánya, a felvételi bizottság összetételében történt gyakori változások és az elnök részéről történő „shadowing” hiánya miatt.

2023. március 8-án benyújtott kereset – VA kontra Bizottság

(T-123/23. sz. ügy)

(2023/C 134/32)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: VA (képviselő: N. de Montigny ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatal 2022. május 11-i határozatát, amely 2021. július 1-jétől megszünteti a felperes azon jogát, hogy az eltartott gyermek után járó támogatásban és iskoláztatási támogatásban részesüljön, ezáltal megszünteti az eltartott gyermek után járó támogatáshoz kapcsolódó adókedvezményt;
- semmisítse meg a PMO.1 2022. június 13-i határozatát, amely a személyzeti szabályzat 85. cikke alapján bejelentette 3 500 euró beszedését;
- kötelezze az alperest arra, hogy fizessen a felperesnek 2 441,84 euró kártérítést;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2022. május 11-i határozattal szembeni kereset alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első az eltartott gyermek és az oktatási intézmény látogatása fogalmának megsértésére alapított jogalap, amely alapján a felperes a tanév végéig jogosult az iskoláztatási támogatásra és az eltartott gyermek után járó támogatásra.
2. A második jogalap arra vonatkozik, hogy a Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatal (PMO) egyenlőtlen bánásmódban részesítette a tanulmányaikat a rendes vizsgaidőszakban és a pótvizsga-időszakban befejező gyermekeket.
3. A harmadik jogalap a jogbiztonság elvének megsértésén és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén alapul.

A 2022. június 13-i határozattal szembeni kereset alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az elsődlegesen felhozott első jogalap azon alapul, hogy a felperes a 2021. július 1-je és szeptember 30-a közötti időszakra jogosult a lánya után az eltartott gyermek után járó támogatásra és az eltartott gyermek után járó támogatásra.
 2. A másodlagosan felhozott második jogalap azon alapul, hogy a 3 500 euró kifizetésének oka volt, és az nem volt szabálytalan. Még ha feltételezzük is, hogy e kifizetés szabálytalan volt, a felperes úgy véli, hogy meg kell állapítani, hogy nem volt tudomása a kifizetés szabálytalan jellegéről, és hogy a szabálytalanság semmi esetre sem volt nyilvánvaló, így jogosan gondolhatta azt, hogy a kifizetés szabályszerű volt.
-